No. 32. 1840.

VLISSINGSCHE COURANT.

Zaturdag 14 Maart.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is ƒ 2,25, en franco per post ƒ 2,50. De Advertentien behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van tot 6 regels, is ƒ 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz. franco.

Het Huwelijk des Konings.

Wat wij in ons nummer van den 7 dezer omtrent it gewigtig onderwerp gezegd hebben, vinden wij hans in substantie, en zeker met niet minder klem, angevoerd in het *Handelsblad* van den 11. dezer, evens met eene schier bepaalde bevestiging van het reeds eenige dagen vroeger door de *Arnhemsche Courant* medegedeelde berigt van het plan tot verwezenlijking van het huwelijks-ontwerp, waarvan reeds sedert lang zooveel gesproken is, en hetwelk allerwege zulk eenen ongunstigen indruk had te weeg gebragt.

Het *H. B.* erkent met smart, dat het tijd wordt, dat de organen der natie zich doen hooren, »omdat welligt hetgeen heden mogelijk is, morgen voorbij zal zijn."

Wij beantwoordden reeds vóór deze oproeping aan de ons hier herinnerde taak, ons ook voornamelijk opgelegd door onze belangstelling in de voor het algemeene geluk zoo onmisbare overeenstemming tusschen vorst en volk, en door onze overtuiging, dat het geluk van Nederland, nu nog gelijk vroeger, zeer naauw aan dat van het Huis VAN ORANJE is verknocht.

Wij kunnen in gemoede nu echter hier de verzekering neder stellen, dat, sedert het bekend worden van de nabij zijnde verwezenlijking van het genoemde plan, *waar* wij ons bevonden en wie wij spraken, wij niets vernamen dan leedgevoel, afkeuring, ja zelfs.... doch wij mogen het woord, dat ons in de pen zat, niet nederschrijven.

Algemeen mogen wij verzekeren, (voor zoover het mogelijk is den publieken geest op te merken,) is althans in deze kwartieren bij de beschaafde klasse het gevoel van smart en teleurstelling; en vindt men nergens eenen verdediger voor eene handeling, die, in een zoo gewigtig tijdsgewricht als waarin wij ons met opzigt tot onze vaderlandsche belangen geplaatst zien, en waar overeenstemming en wederkeerige welwillende gezindheden zoo dringend voor het algemeene welzijn vereischt worden, niet anders dan noodlottig te noemen is.

Ook *onze* bedoelingen zijn zuiver, en wij zouden het bovenstaande niet hebben durven noch willen nederschrijven, vreesden wij ons aan onwaarheid of aan overdrijving schuldig te maken.

Wanneer nu hetgeen wij schreven waarheid is, wanneer het afkeurend gevoel der natie zich meer en meer zal hebben geopenbaard, zullen wij dan niet mogen hopen, dat dit iets op de handelwijze van den Monarch zal vermogen uit te werken?

Wij hopen nog altijd.

Wij hopen nog te meer, wanneer wij bedenken dat een wijs Vorst, bij het overgaan tot zulk eenen gewigtigen stap, en op dien leeftijd ook voorzeker over de gevolgen van denzelven zal nadenken.

En wat zouden die gevolgen zijn, wanneer wij de zaak onpartijdig beschouwen?

Wij kennen onze natie voor te rustig en te ordelievend, om door ongeregeldheden, beleedigingen of eenigerlei misdadige uitspatting zich over de door haar ondervondene teleurstelling te willen wreken.

Maar, na haar leedgevoel, hare afkeuring vóór het verwezenlijken van het ontwerp ondubbelzinnig te hebben aan den dag gelegd, zal dan het evenwel overgaan tot dien stap niet den indruk bij haar te weeg brengen, als bekreunde zich de Koning niet om de gevoelens, de goed- of afkeuring zijns volks?

En die indruk wat kan dezelve anders te weeg brengen dan verkoeling, verwijdering, tegenzin bij eene natie, welke tot hiertoe door liefde voor en gehechtheid aan zijnen vorst uitmuntte? Kan de overtuiging, van zulk eene stemming bij zijn volk, eenen vorst gelukkig maken? Wanneer stilte, onverschilligheid en afkeurende of onvergenoegde blikken zich zullen vertoonen, waar vroeger geestdrift, blij gejoel en levendige toejuichingen en begroetingen op zijnen weg gevonden werden, — zal dit het korte eind levensweg nog door den Monarch af te leggen, kunnen veraangenamen?

Wanneer de echtgenoote, welke Hij zich gaf, reeds vooraf onderrigt van de stemming der natie, ook naderhand niet dien eerbied, die hoogachting, dat vertrouwen, die liefde en belangstelling ondervindt, waarop Zij vermeenen zou, in Haren verheven stand aanspraak te mogen maken, zal dit niet het geluk van Haarzelve, zal het dat van Haren Koninklijken Gemaal niet benevelen of verstoren?

Voor een regtgeaard gemoed, in verheven kring geplaatst, kan die hoogheid *op zich zelve* weinig of geene tevredenheid aanbrengen: de bewustheid van liefde, vertrouwen en dankbaarheid in te boezemen; de overtuiging, dat onder hen, die ons omringen, vele harten kloppen vol deelneming, vol belangstelling in ons geluk en al hetgeen ons wedervaart, — de zekerheid, dat zoowel de tijdgenoot als de nakomeling, onze handelingen *moet* goedkeuren, en de drijfveren derzelve, ook bij het scherpzinnigste onderzoek, niet anders dan groot, edel, goed en zulk een verheven standpunt waardig, zullen bevonden worden; dit een en ander kan alleen, onzes erachtens, waar en duurzaam genot verschaffen dáár, waar men van alle overige genietingen, die het leven aanbiedt, oververzadigd is of worden moet; en waar eene tot gewoonte gewordene grootheid geenen nieuwen prikkel van genot meer kan aanbieden.

Moet verder ook, bij de verwezenlijking van het ontwerp, niet gevreesd worden eene verwijdering en verkoeling in den boezem zelve eener doorluchtige familie, van welke de leden kunnen geacht worden geroepen te zijn, om aan een geheel volk het voorbeeld te geven van eendragt, wederzijdsche toegenegenheid en onderlinge verknochtheid? En waar dit een en ander ontbreekt of verbroken wordt, hoe nadeelig moet dit, van de morele zijde beschouwd, terug werken op een volk, hetwelk zoo gaarne in zijne vorsten ook de huisselijke deugden opmerkt en vereert!

Daarenboven, hoeveel valt er nog te verrigten alvorens het schip der Nederlandsche staatsbelangen zal kunnen gezegd worden, in veilige haven te zijn gestuurd, eer de belangen van een volk zijn verzekerd, welks geluk te bevorderen en te bevestigen gewis, ook nog op Zijnen tegenwoordigen leeftijd, een der vurigste wenschen, der ernstigste en verhevenste bedoelingen van Neêrlands Koning uitmaakt!

En hoezeer wordt, om hiertoe te geraken, niet gevorderd *kracht*, welke alleen het gevolg zijn kan van eendragt en overeenstemming, en wederzijdsche welwillendheid, wederkeerig vertrouwen, welke den grondslag leggen moeten tot onderlinge toenadering van beginselen en inzigten, tot inschikkelijkheid en toegefelijkheid, waar het er op aankomt, uitersten te vermijden en botsingen voor te komen.

Wordt de band verscheurd, worden de gemoederen verdeeld en verwijderd, het wederzijdsch vertrouwen ondermijnd, de liefde in afkeer veranderd, welke treurige uitzigten dan voor het gansche vaderland, voor het huis VAN ORANJE zelve!

Mogen deze gevolgen, zoo wij meenen geenszins overdreven door ons geschetst, nog eens ernstig door het geëerbiedigde Hoofd van den Staat overwogen worden, en moge daarbij de natie, de getrouwe Nederlandsche natie, zoo als zij zich steeds voor Hem betoonde, nadat zij Hem hare belangen opdroeg, vol liefde, gehechtheid, vol geestdrift voor Hemzelven en Zijn geslacht, en bereid tot talooze opofferingen voor troon en vaderland, Hem voor den geest staan, dan hopen wij nog steeds, dat daarop een besluit volgen zal, hetwelk de harten van al Zijne onderdanen met de levendigste vreugde en de vurigste dankbaarheid vervullen zou.

De *Arnhemsche Courant* noemt het een despotisme, hetwelk men over den Koning wil uitoefenen, door te trachten Z. M. van het ontworpen huwelijksplan terug te houden.

Wij kunnen in hetgeen wij tot hiertoe gelezen en geschreven hebben niets anders vinden dan welmeenende raadgeving en waarschuwing tegen ligt mogelijke, en schier als zeker vooruit te ziene schadelijke gevolgen. Bladen, welke zich noemen, of zich willen beschouwd hebben als te zijn de tolken der publieke opinie, mogen, in zaken van zoodanig gewigt, de openbare opinie niet verbergen of verzwijgen, of zij komen te kort in hunne taak, en houden op de *ware* tolken te zijn van het openbare gevoelen.

In het gewone leven aan iemand in wien wij belang stellen te zeggen, hoe men over een door hem gevormd plan denkt, hem op de gevolgen er van opmerkzaam te maken, en voor zoo ver men die als schadelijk voor hemzelven, voor zijn gezin en nog voor meerderen vooruit ziet, hem zoodanig plan te ontraden, — is geen willekeur over hem uitoefenen: het is eenen heiligen burgerpligt, het is de taak der vriendschap, der menschelijkheid vervullen.

Ziet de Redactie der *Arnhemsche Courant goede* resultaten voor de natie uit het huwelijk te gemoet; zij mag niet vergeten, dat ook *zy* feilbaar is; en zij mag dit vooral dan te minder vergeten, wanneer zij in gevoelen van verreweg het grootste gedeelte der beschaafde en oordeelkundige klasse der natie verschilt.

Te beweren toch, dat het huwelijksplan bij *die* klasse bijval vindt en genoegen geeft, — dat hetzelve dáár geenen alleronaangenaamsten indruk heeft te weeg gebragt, en er geene schadelijke gevolgen van gevreesd worden; — zoo iets zal de waarheidsliefde der Redactie haar wel niet veroorloven.

Directe Verkiezingen in Frankrijk.

Het *Handelsblad* heeft weder eene heerlijke vond gedaan, namelijk *wederom* een' Franschman, die de regtstreeksche verkiezingen afkeurt, en aantoont, » welk een hagchelijk geschenk de directe verkie- » zing voor *Frankryk* is geworden."

Dat, bij zulke eene wijze van verkiezing, geen Vorst aldaar willekeurig kan regeren, zoo als NAPOLEON, of bezwaarlijk weder *coups d'état* zou durven bestaan, zoo als KAREL X, — omdat de vertegenwoordiging gebleken is, sterkte, steun en sympathie te vinden bij hare lastgevers, — dit beteekent natuurlijk *niets*, en daarbij moet men niet stilstaan, evenmin als bij de onmogelijkheid, dat, bij zulk eene wijze van verkiezing, adel en geestelijkheid langer het goede volk, zoo als vroeger, kunnen verdrukken, vertrappen en uitmergelen. Wat toch zou dit een en ander beteekenen? Het geldt slechts voorregten en waarborgen voor het volk!

Moest het *Handelsblad*, gehoor gevende aan zijne gewone onpartijdigheid, ook de gevoelens mededeelen van andere geachte Fransche schrijvers, met opzigt tot het effect der regtstreeksche verkiezingen, op de belangen des volks, welk een aantal kolommen zou het moeten vullen met de opiniën dergenen, welke *of* het tegenwoordig in Frankrijk bestaande verkiezings-stelsel doelmatig achten, *of* zelfs eene nog grootere uitbreiding van hetzelve ten doel hunner pogingen stellen!

Maar dit komt niet zoo goed in de kraam van het *Handelsblad* te pas, als de opinie van *dezen* schrijver, die daarom ook door dat blad gezegd wordt »verder en dieper te zien, dan de meesten » zijner mede-afgevaardigden in de Kamer der Ge- » deputeerden."

Hoe kan men hieraan twijfelen, daar deze Gedeputeerde met de inzigten van het *Handelsblad*

overeenstemt?

De Heer CARNÉ, de Gedeputeerde bij uitnemendheid, beweert, dat de regtstreeksche verkiezing » een vorm van verkiezing is, welke minder het » gevolg oplevert van de opinie *uit te drukken*, » dan op de opinie *invloed uit te oefenen*, en welken vorm het dáárom aan waarheid ontbreekt, » omdat de hartstogten er door opgewekt en geensins het openbare gevoelen er gemoedelijk door « geraadpleegd wordt."

Zou deze stelling waarheid bevatten? Zouden de verkiezingen der Fransche Gedeputeerden niet de opinien der lastgevers, der kiezers, *uitdrukken?* « Men heeft invloed op die opinien uitgeoefend," geeft men ten antwoord. Van welke zijde? vragen wij. Zat het Gouvernement stil? Bragt het niet zijne Prefecten, Sous-Prefecten, Maires, en wie weet al niet welke Ambtenaren, om niet eens van de *geheime fondsen* te spreken, in beweging? Had het niet zijne bekwame verdedigers in zijne dagbladen, welke den volke aantoonden, in welken geest hetzelve behoorde te kiezen? Aangenomen nu, hetgeen nogtans *niet* zoo is, dat eene partij, welke met de regering niet overeenstemde, eenen even sterken invloed konde uitoefenen op de verkiezingen; toegestemd, dat inzonderheid de dagbladen, welke te dezen het voornaamste wapen eener oppositie uitmaken, de krachtigste pogingen aanwendden, om de kiezers in eenen anderen geest te stemmen, wat is hiervan het gevolg? — Dat de kiezers het vóór en tegen van het stelsel, door de regering gevolgd, aan weerszijden krachtig uiteengezet en in het licht gesteld, naauwkeurig hebben kunnen overwegen, dat de opinien, alvorens zich te moeten uitdrukken, of verklaren, behoorlijk zijn voorgelicht en zich, ten voordeele der *beste* bedoelingen voor het algemeene welzijn, hebben kunnen vestigen. Bleef de hartstogt niet geheel buiten het spel, de regering maakte die ook te *haren* behoeve gaande; maar dááronder ontving het nationale verstand, de kennis omtrent de ware belangen van land en volk ook eene gewigtige aanwinst; en indien men nu de kiezers niet als werktuigen beschouwt, maar als redelijke en denkende, bij de welvaart des lands belanghebbende menschen, — aan hoedanige men ook in Frankrijk getracht heeft, het kiesregt op te dragen, — dan moeten wij immers wel tot het besluit komen, dat *hunne* opinien, op de wijze door ons omschreven, van alle zijden voorgelicht, zich in den regel noodwendig moeten verklaren voor datgene, wat het beste en verlichtste gedeelte der natie voor het algemeene welzijn meest dienstig acht, en ten gevolge daarvan hunne keuze bepalen bij diegenen, welke getoond hebben *datgene* te willen voorstaan.

Is nu eene uitdrukking van *voorgelichte* opinien — geene *uitdrukking van opinien?*

Wij zouden zeggen ééne *betere*, dan wanneer zij niet waren voorgelicht, wanneer het vóór en tegen niet bevorens zoo krachtig was uiteen gezet, en tot vestiging dier opinien door de kiezers had kunnen overwogen worden.

Het invloed uitoefenen op, het voorlichten der opinien bestaat, maar dit verhindert niet, dat de *uitdrukking* der opinien er te beter, te juister door wordt, naarmate er meerder licht over de onderwerpen is verspreid geworden.

De vorm van het kiesregt is dus, juist door het invloed uitoefenen op, door het voorlichten en verhelderen der opinien, slechts te meer geschikt om de uitdrukking derzelve datgene te doen zijn, wat zij zijn moet: de uitdrukking van het nationale verstand, omtrent hetgeen voor het welzijn van het geheel meest dienstig is.

Wij weten het, men kent aan het volk slechts hartstogt, geene kennis, geene onderscheiding van zijne ware belangen toe, en dit is dan ook hier weder de spil, waar de geheele redenering op draait. Neemt men deze weg, dan valt de geheele redenering in duigen.

Maar, waar is het bewijs, dat de klasse der staatsburgers, aan welke men het kiesregt heeft toevertrouwd, — na van alle zijden te zijn voorgelicht, — niet zou kunnen bespeuren, welke mannen de beste bedoelingen voor het algemeene welzijn koesteren, aan welken met het meeste vertrouwen de belangrijke taak van vertegenwoordiger kan worden opgedragen? Waar is het bewijs, dat, bij de keuzen, hoofdzakelijk blinde hartstogt, en niet de achting voor het karakter en de bekwaamheid, het vertrouwen op de regtschapene bedoelingen van den verkozene hebben voorgezeten?

Zoolang dit bewijs niet geleverd wordt, zijn alle gevolgtrekkingen uit de stelling afgeleid, dat de kiesbevoegde burgers slechts aan blinde hartstogt gehoor geven en niet weten te onderscheiden, onzeker; zoo niet ten eenemale valsch en ongegrond; en nogtans durft men die tot grondslag aannemen, om aan onze natie den gewigtigen en eenigen wezenlijken waarborg voor de eerbiediging harer burgerlijke en staatkundige regten en vrijheden, voor de toekomst te doen onthouden. Daarenboven *wil* men maar niet zien, niet erkennen, dat Nederlanders geene Franschen zijn; dat, waar ginds hartstogt, wuftheid en zucht naar verandering worden aangetroffen, bij onverschilligheid of tegenzin jegens eene nieuwe Dynastie, hier daarentegen bezadigdheid, zucht voor orde en rust, en gehechtheid aan het regerende Stamhuis de hoofddeugden zijn, welke ons volk versieren; dat het derhalve even onbillijk als onregtvaardig is, van hetgeen in Frankrijk in een gegeven geval plaats vindt, te willen besluiten tot hetgeen men in Nederland zou te wachten hebben.

En nogtans doet dit het *Handelsblad* weder bij vernieuwing in zijn nummer van den 10. dezer.

De natie moge oordeelen, in hoever hetzelve daardoor aanspraak verwerft op achting en vertrouwen.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 8. Maart. Uit Trier schrijft men, dat het in de nabijheid dier stad gelegen aanzienlijke vlek, in den nacht van den 3. op den 4. dezer geheel in de asch gelegd is. 150 Huizen met een groot aantal schuren en stallen, voorts eene menigte vee en al het huisraad der inwoners, zijn eene prooi der vlammen geworden, die zich, bij een hevigen stormwind, zoo snel verspreidden, dat aan geene redding van het een of ander te denken viel. Vijf menschen werden vermist. Ruim 900 menschen hebben bij deze ramp alles verloren.

— In het zwitsersch kanton Freiburg heeft in de eerste dagen dezer maand een hevige storm uit den noordoosten gewoed, waardoor alleen in het woud bij Güntherstal meer dan twaalfhonderd zware boomen zijn omvergerukt en ook aan vele huizen groote schade is toegebragt.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 11. Maart. Reeds sedert lang gevoelde men de behoefte, om in Nederland de graveerkunst, steendrukkerij en houtsnede, takken der kunst die grootendeels in verval zijn, op te heffen en te brengen op die hooge waarop zij buitenslands zijn gestegen. Dit heeft eene nieuwe maatschappij ten doel, die tevens zal trachten, door ruil met hare voortbrengselen, op eene min kostbare wijze de groote menigte prachtuitgaven, plaatwerken en geïllustreerde boeken van buitenlandslands voor Nederland magtig te worden, waarvoor tegenwoordig groote sommen gelds jaarlijks aan de vreemdelingen worden uitbetaald.

ROTTERDAM, den 10. Maart. Naar men verneemt zoude dezer dagen door Z. M. aan de Nederlandsche stoombootmaatschappij alhier, de vergunning zijn verleend, tot het aanleggen van een spoorweg van deze stad op 's Gravenhage; dit zoo zijnde is het te verwachten, dat deze weg in verband met die van Amsterdam op Haarlem zal worden gebragt.

— De bevolking der stad Breda, bedroeg op 1e Januarij 1840 12,692 personen, te weten 5766 van het mannelijk geslacht, waaronder 3771 ongehuwden, 1778 gehuwden, 217 weduwenaars; 6926 van het vrouwelijk geslacht, waaronder 4422 ongehuwden, 1820 gehuwden, 684 weduwen. — Het getal R. C. bedroeg 10,723; dat der Protestanten 1811; dat der Israëliten 153; tot niet genoemde gezindheden behoorden 5 ingezetenen. Er waren 1956 huizen bewoond door 2570 huisgezinnen. Het garnizoen telde 2707 man. In 1830 bestond de bevolking uit 11097 inwoners, waaronder 9243 R. C. 1753 Protestanten, 94 Israëliten en tot geene der genoemde gezindheden behoorende 7. — *vermeerderd met* 1595 Ingezetenen.

VLISSINGEN, den 13. Maart. Bij een dezer dagen genomen koninklijk besluit zou bepaald zijn.

1°. Dat het te Willemsoord liggende Fregat *de Zaan* hetwelk, ter vervanging van het Fregat *de Maas*, naar Oost-Indië bestemd was, met den laatsten dezer maand zal worden buiten dienst gesteld en opgelegd.

2°. Dat het Fregat *de Sambre*, liggende te Amsterdam, met den 1 April aanst. zal worden in dienst gesteld, en bestemd naar Oost-Indië ter aflossing van het gemelde Fregat *de Maas*, met bepaling tevens, dat de Kapitein ter zee *D. Buys*, thans het Fregat *de Zaan* kommanderende, met deszelfs état major en equipage, zal overgaan op het Fregat *de Sambre*, en daarover het bevel voeren.

— Aanstaande Maandag den 16. Maart, zal er in de *Prinsentuin* alhier, door het Muzijkkorps der 6e Afd. Inf., onder de leidingen van den kundigen Kapelmeester, den Heer *Weber*, een *groot Harmonie-Concert* worden gegeven. De keuze der uit te voeren stukken getuigt van den goeden smaak van dien verdienstelijken toonkunstenaar, en Heeren Inteekenaren op dat Concert, kunnen wij eenen avond van het heerlijkst kunstgenot verzekeren.

DRUKFEIL.

In ons N°. van 12. dezer staat op bladz. 2 in de eerste kolom:

2°. *Een* Inspecteur-Generaal voor de Directe Belastingen,

te lezen als volgt:

2°. *Een* Inspecteur-Generaal voor de Posterijen.

3°. *Een* Inspecteur-Generaal voor de Directe Belastingen.

Het opgegevene getal vermeerdert dus nog met één Inspecteur-Generaal.

MIDDENPRIJZEN,

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

VAN DEN 12. MAART 1840.

De Nederlandsche Mudde.		*De Nederlandsche Mudde.*	
Walcher. Tarwe	f 10,50	Boekweit	f 6,[illegible]
Zeeuwsche Tarwe	- 10,00	Zeeuws. Groene Erwten	- 9,[illegible]
Zeeuwsche Rogge	- 7,00	Idem Paardeboonen	- 5,[illegible]
Noordbr. Rogge	- 6,25	Idem Duiveboonen	- 0,0[illegible]
Winter Garst	- 5,95	Koolzaad	- 11,00
Zomer Garst	- 5,95	Zomerzaad	- 0,00
Walchers. Paardeboon.	- 5,75	Kanariezaad	- 0,00
Idem Bruine Boonen	- 11,00	Raap-Olie	f 38,50 p. v.
Idem Witte Boonen	- 9,50	Patent-Olie	- 41,00 « «
Idem Witte Erwten	- 8,75	Lijn-Olie	- 35,50 « «
Idem Groene Erwten	- 10,00	Lijnkoek	f 10,00 per 100 stuks
Haver	- 3,50	Raapkoek	- 00,00 « 0000 » »

Tarwenbrood het Ned. Pond 19 cent. Masteluinbrood 17 cent. Roggenbrood 15 cent.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 13. Maart. Sedert den 12. dezer zijn alhier ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Diana, A. Vatriën, met zout, *Cook*, J. Smith, met mechanique goederen, beide van Hull; *Alert*, J. Clark, van New-Castle, met steenkolen; *Tijne*, A. R. Watts, van Londen, met rijst en olie.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar Zee gezeild:

Copernicus, H. Haasloop, naar Bremen, met stukgoederen; *Forenunger*, P. Soderquist, naar Gohtenburg, met ballast.

Advertentien.

Heden verloste *A. M. WATIER*, geboren *DE WOLFF*, van een' welgeschapen ZOON.

VLISSINGEN, den 13. Maart 1840.

Vrienden en Begunstigers gelieven deze bijzondere kennisgeving aan te nemen.

De Notaris *D. UYTTENHOOVEN* zal, op Vrijdag den 20. Maart 1840, te Vlissingen, in de Kalkhokstraat, Wijk K, N°. 136, des voormiddags ten *elf* ure, publiek presenteren te verkoopen, eene partij TUIGAGIE, bestaande in ZEILEN, RONDHOUTEN, KABEL, KETTING, ANKERS, IJZERWERK en meer, alles afkomstig van het verongelukt schip *la Bruxelloise*; — daags voor de Verkooping voor een ieder te zien.

BERIGT.

Bij den Heer *C. GOEREE*, fabriekant van Zeep en Kaarsen, worden, tegen de volgende prijzen verkocht, de *kurken* voortspruitende uit de *Werkinrigting voor Behoeftigen* te Vlissingen:

Beste	Bierkurken	de 100 stuks,	f 0,80.
Id.	Wijnkurken	Id.	» 0,70.
Id.	Apothekerskurken	Id.	» 0,17.
Id.	Vaatjeskurken	Id.	» 0,18.

Bij *C. SCHEURWEGH* zijn te bekomen Heele en Gedeelten van Loten, voor de 180° Loterij. Prijscourant.

De ondergeteekenden zijn voornemens met April aanstaande, voor een civiele prijs, MEISJES HET WOLLENNAAIJEN TE LEERIEN, waarin zij zich in ieders gunst aanbevelen.

M. W. en S. KOSTER.

HARMONIE-CONCERT.

Het geëerde Publiek der Stad Vlissingen wordt verwittigd, dat door het Muziekkorps der 6e Afdeeling Infanterie, op Maandag den 16. Maart 1840, in den Prinsentuin, HARMONIE-CONCERT zal gegeven worden. — Aanvang ten Zeven ure precies.

Toegangkaartjes zijn te bekomen bij *J. L. Quarles* in de Oude Vriendschap, voor een Heer tegen 99 Ct. en eene Dame 50 Ct.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.